

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 61 PŽ-5721/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom KING AND QUEEN j.d.o.o. u stečaju, OIB 89933170385, Sesvete, Ulica Ivana Meštrovića 35, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja ANE VIČEVIĆ-GRAČANIN, OIB 75471893129, Čavle, Šušnjevaca 3, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2290/2021 od 17. studenoga 2021., u sjednici vijeća održanoj 15. prosinca 2021.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba stečajnog upravitelja Ane Vičević-Gračanin, Čavle, Šušnjevaca 3 kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2290/2021 od 17. studenoga 2021.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj St-2290/2021 od 17. studenoga 2021. odbio kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja Ane Vičević-Gračanin, OIB 75471893129, Čavle, Šušnjevaca 3, za nagradu u bruto iznosu od 3.000,00 kn, uvećano za 7,5% doprinosa za zdravstveno osiguranje u iznosu od 225,00 kn.

2. Protiv navedenog rješenja stečajni upravitelj Ana Vičević-Gračanin je izjavio žalbu zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se ono preinači i prihvati njegov zahtjev za određivanje nagrade.

3. Žalba nije osnovana.

4. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s odredbama članka 381. ZPP-a i članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog

prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

5. Iz spisa i obrazloženja pobijanog rješenja u bitnome proizlazi da je pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda od 11. studenoga 2021. otvoren i istovremeno zaključen stečajni postupak nad dužnikom na temelju odredaba članka 132. SZ-a jer je utvrđeno da dužnik nema nikakve imovine, a žalitelj je imenovan za dužnikovog stečajnog upravitelja. Žalitelj je, 11. studenoga 2021., podnio prvostupanjskom sudu zahtjev za određivanje nagrade u ukupnom iznosu od 3.225,00 kn za poduzimanje radnji u stečajnom postupku nad dužnikom i zastupanje dužnika nakon zaključenja stečajnog postupka u kojemu u bitnome navodi kako je poduzeo sljedeće radnje: otvorio spis predmeta, angažirao računovodstveni servis Acura iz Rijeke da za potrebe ovog predmeta izradi završni račun i izvršio provjeru dokumentacije te da stoji na raspolaganju za zastupanje subjekta prema svima koji mu se obrate kao stečajnom upravitelju ovog društva.

6. Prema odredbi članka 94. stavka 1. SZ-a, stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (članak 94. stavak 2. SZ-a). Prema odredbi članka 5. stavka 1. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba), sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.

7. S obzirom na to da je u konkretnom slučaju otvoren i istovremeno zaključen stečajni postupak nad dužnikom, to stečajni upravitelj nesporno nije poduzeo nikakve radnje na ispitivanju tražbina, a budući da dužnik nema nikakve imovine, to nesporno nije došlo niti do unovčenja stečajne mase. Stoga su za određivanje nagrade stečajnom upravitelju mjerodavni kriteriji obujma i složenosti poslova koji, prema ocjeni ovoga suda, u konkretnom slučaju ne daju stečajnom upravitelju pravo na nagradu kao što je to, suprotno žalbenim navodima, pravilno utvrdio prvostupanjski sud. Naime, stečajni upravitelj je zatražio nagradu za poduzimanje sljedećih radnji: otvaranje spisa predmeta, angažiranje računovodstvenog servisa Acura iz Rijeke da za potrebe ovog predmeta izradi završni račun, izvršenu provjeru dokumentacije i stajanje na raspolaganju za zastupanje subjekta prema svima koji mu se obrate kao stečajnom upravitelju ovog društva. Prvenstveno se ističe kako osim zahtjeva za određivanje nagrade u kojem je samo nabrojao poduzete radnje, stečajni upravitelj nije dostavio nikakve isprave iz kojih bi proizlazilo da su te radnje stvarno poduzete. To se pogotovo odnosi na angažiranje računovodstvenog servisa Acura iz Rijeke da za potrebe ovog predmeta izradi završni račun. Osim toga, u svom zahtjevu stečajni upravitelj samo paušalno navodi da je otvorio spis predmeta, ali određeno ne navodi (niti dokazuje) o kojem spisu se radi. Isto tako, stečajni upravitelj samo paušalno navodi kako je provjerio dokumentaciju, ali nije određeno naveo koju to dokumentaciju je provjerio, a pogotovo nije naveo (niti dokazao) da se radi o provjeri dokumentacije koja bi bila relevantna za predmetni stečajni postupak. Nadalje, stečajni upravitelj samo paušalno navodi kako će biti na raspolaganju za zastupanje

subjekta prema svima koji mu se obrate kao stečajnom upravitelju. Radi se, dakle, o budućoj i neodređenoj radnji stečajnog upravitelja za koju je upitno i neizvjesno hoće li uopće biti poduzeta, odnosno hoće li biti potrebe za njezinim poduzimanjem. Stoga, uzevši u obzir navedeno, navedene radnje stečajnog upravitelja, koje su navodno poduzete i/ili će navodno biti poduzete, ne opravdavaju određivanje nagrade stečajnom upravitelju. To ne opravdava niti eventualno poduzeta radnja angažiranja računovodstvenog servisa Acura iz Rijeke da za potrebe ovog predmeta izradi završni račun, za koju radnju također nije dokazano da je stvarno poduzeta.

8. Prema odredbi članka 95. stavka 1. SZ-a, stečajni upravitelj dužan je nakon prestanka obavljanja svoje dužnosti na propisanom obrascu položiti završni račun vjerovnicima. Završni račun sadrži: a) račun prihoda i rashoda; b) završnu bilancu; c) završni izvještaj stečajnoga upravitelja; d) završni (diobni) popis. Prema odredbi članka 95. stavka 2. SZ-a, sud će ispitati završni račun prije ročišta vjerovnika i na njemu potvrditi da ga je ispitao. Ako smatra potrebnim, sud može odrediti da završni račun pregledaju vještaci. Prije ispitivanja završnoga računa sud će dostaviti završni račun odboru vjerovnika i odrediti mu rok za očitovanje (članak 95. stavak 3. SZ-a). Ispitani završni račun i očitovanje odbora vjerovnika objavit će se na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Ostale isprave sud će staviti na uvid vjerovnicima u pisarnici suda (članak 95. stavak 4. SZ-a). Vrijeme između objave završnoga računa i održavanja ročišta vjerovnika ne smije biti kraće od osam dana (članak 95. stavak 5. SZ-a). Prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu sud određuje završno ročište vjerovnika na kojem se, između ostalog, raspravlja o završnom računu stečajnoga upravitelja (članak 283. stavak 1. točka 1. SZ-a). Iz citiranih odredaba Stečajnog zakona proizlazi obveza stečajnog upravitelja na podnošenje završnoga računa u slučaju kada se provodi redovni stečajni postupak, dakle, kada je stečajni postupak otvoren i provodi se jer dužnik ima imovine pa postoji stečajna masa iz koje se mogu namiriti vjerovnici, ali ne i u slučaju kada je, kao u konkretnom slučaju, stečajni postupak otvoren i istovremeno zaključen primjenom odredaba članka 132. SZ-a jer dužnik nema imovine.

9. Žalitelj se neosnovano poziva na Zakon o računovodstvu („Narodne novine“ broj: 78/15, 134/15, 120/16, 116/18, 42/20 i 47/20; dalje: ZR) jer taj zakon uopće ne sadrži odredbe o završnom računu. Odredbe članka 19. ZR-a, uključujući i odredbu stavka 9. toga članka, na koju se žalitelj poziva, se odnose na godišnje financijske izvještaje, a ne na završni račun. Godišnje financijske izvještaje čine: izvještaj o financijskom položaju (bilanca), račun dobiti i gubitka, izvještaj o ostaloj sveobuhvatnoj dobiti, izvještaj o novčanim tokovima, izvještaj o promjenama kapitala, bilješke uz financijske izvještaje (članak 19. stavak 2. ZR-a). Stoga je pravno irelevantno pozivanje žalitelja na odredbe Zakona o računovodstvu, uključujući i odredbu članka 19. stavka 9. ZR-a prema kojoj je godišnje financijske izvještaje poduzetnik dužan sastaviti, između ostalog, i u slučaju otvaranja stečajnog postupka, i to sa stanjem na dan koji prethodi danu otvaranja stečajnog postupka. To iz razloga što žalitelj nije niti zatražio nagradu za eventualno poduzete radnje sastavljanja i podnošenja godišnjih financijskih izvještaja. Zbog istog je razloga pravno irelevantno i pozivanje žalitelja na odredbu članka 18. stavka 6. Zakona o porezu na dobit („Narodne novine“ broj: 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 138/20) i njegovu obvezu podnošenja prijave

poreza na dobit jer u svom zahtjevu žalitelj nije niti naveo niti je dokazao da je poduzeo radnje koje bi se odnosile na prijavu poreza na dobit niti je po toj osnovi zatražio određivanje nagrade.

10. Uzevši u obzir navedeno, prvostupanjski sud je, suprotno žalbenim navodima, pravilno utvrdio kako obujam i složenost poslova, odnosno radnji koje je žalitelj samo paušalno naveo u svom zahtjevu za određivanje nagrade, a čije poduzimanje nije ničime niti dokazao, u konkretnom slučaju ne daju žalitelju pravo na nagradu. Stoga svojim žalbenim navodima žalitelj nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, dok u postupanju prvostupanjskog suda nisu uočene bitne povrede odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

11. Slijedom navedenog valjalo je, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Zagreb, 15. prosinca 2021.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb303-51fb1**

Kontrolni broj: **08e88-aff99-719a2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.